England/Nordfrankreich, um 1170/1190

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

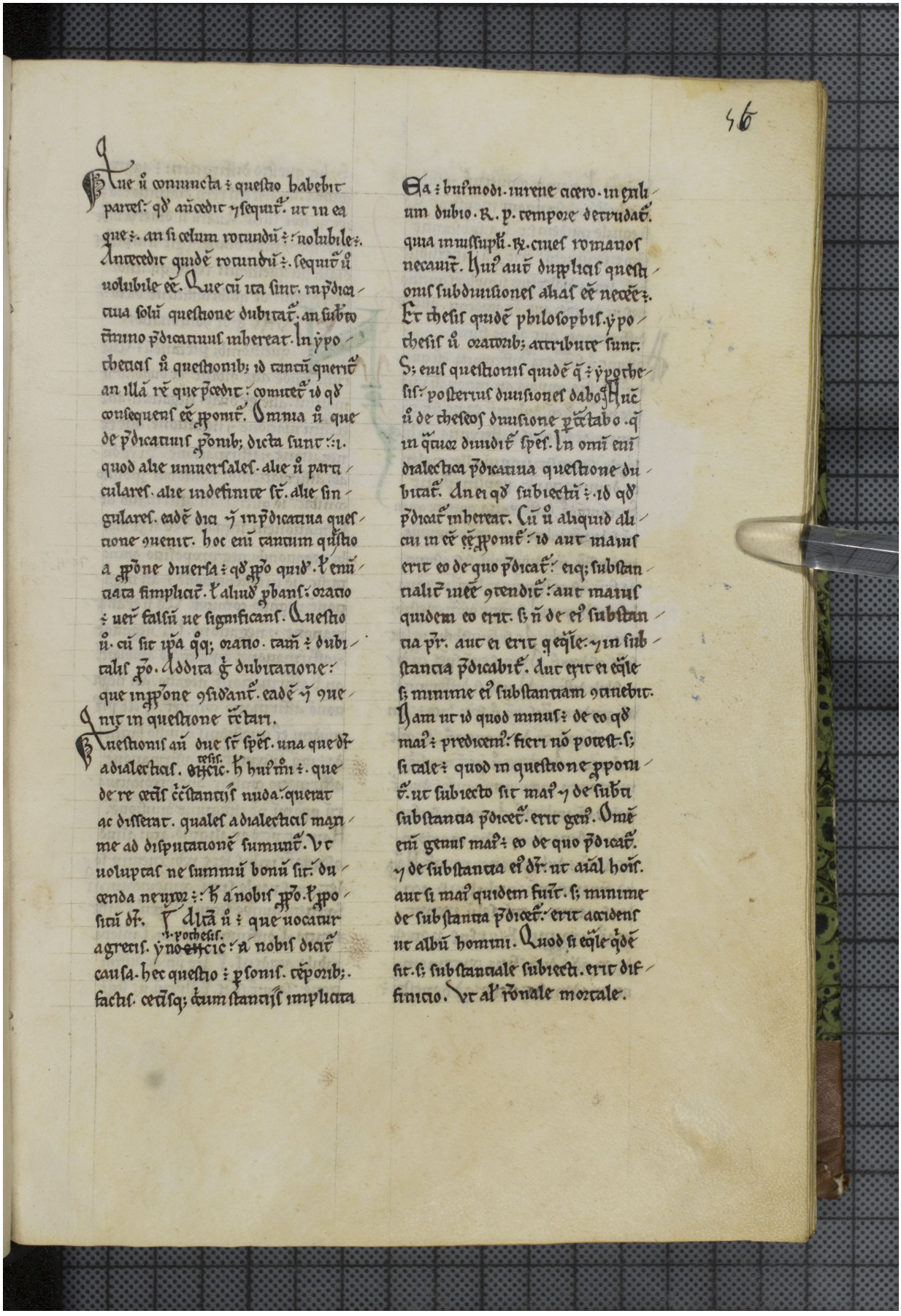

46

Que ũ connecta ÷ questio habebit
partes: qđ añcedit ꝟsequit̃. ut in ea
que ÷. an si celum rotundũ ÷ : uolubile ÷.
Antecedit quidẽ rotundũ ÷. sequit̃ ũ
uolubile ẽ. Que cũ ita sint. inꝑdica-
tiua solũ questione dubitat̃. an subꝛ
tinino ꝑdicatiuus inhereat. In ypo-
theticis ũ questionib; id tantũ querit̃
an illã rẽ que ꝑcedit : comitet̃ id qđ
consequens ẽ ꝓponit̃. Omnia ũ que
de ꝑdicatiuis ꝓponũ; dicta sunt : i.
quod alie uniuersales. alie ũ particu-
lares. alie indefinite sĩ. alie sin-
gulares. eadẽ dicta ỹ inꝑdicatiua ques-
tione ꝙuenit. hoc enĩ tantum qũsto
a ꝓpone diuersa ÷ qđ ꝓpo quid. ỹ enũ
nuda simplicit̃. ỹ aliud ỹbans : oratio
÷ uer falsũ ue significans. Questio
ũ. cũ sit ipa qq; oratio. tam ÷ dubi-
talis ꝙ. Addita ꝫ dubitatione :
que inꝓne ꝙsidant̃. eadẽ ỹ que
nit in questione ẽtari.

Questionis añ due sũ spẽs. una que dr
a dialecticis. ꝑfis. ꝯficie. ỹ huiusmõi ÷. que
de re ꝙcta ꝯstantis nuda : querat
ac disserat. qualis a dialecticis mag-
me ad disputationẽ sumunt̃. Ut
uoluptas ne summũ bonũ sit. du
cenda ne uxor ÷ : ỹ a nobis ꝓpo. ỹ po
sitiõ dr. ỹ dicta ũ ÷ que uocatur
a grecis. ỹ no-ꝑfis. ỹ po-thesis. ỹ a nobis dicit̃
causa. hec questio ÷ ꝙsonis. cẽponib;.
factis. ceũsq; cum stantis implicata

Ea ÷ huiusmodi. inrene acerbum genu
um dubio. R. p. tempore detrudat̃.
qua inmissupli. ꝛ. cuncs romanos
necauit̃. Huius autẽ duplicis questi
onis subdiuisiones alias ee necee ÷.
Et thesis quidẽ philosophis. ỹpo
thesis ũ oratoribus attribuite sunt.
Si enim questionis quidẽ q ÷ ỹpothe-
sis : posterius diuisiones dabo. Hanc
ũ de thesios diuisione ꝓtãtabo. q
in quãcunq; diuidit̃ spẽs. In omi enĩ
dialectica ꝑdicatiua questione du
bitat̃. An ei qđ subiectũ ÷. id qđ
ꝑdicat̃ inhereat. Cũ ũ aliquid ali
cui in ẽ ẽ ꝓponit̃ : id aut maius
erit eo de quo ꝑdicat̃ : eiq; substan
tialiter inẽe prohibit̃ : aut maius
quidem eo erit. si ũ de ei substan
tia pr. aut ei erit q eqle. ỹ in sub
stantia ꝑdicabit̃. aut erit ei eqle
si; minime ei substantiam ꝙnebit.
Nam ut id quod minus ÷ de eo qđ
maius ÷ predicetur : fieri nõ potest. si;
si tale ÷ quod in questione ꝓpon
it̃. ut subiecto sit maius ỹ de subꝛ
substantia ꝑdicet̃. erit genus. Omne
enĩ genus maius ÷ eo de quo ꝑdicat̃.
ỹ de substantia ei dr. ut animal homis.
aut si maius quidem fuit. si; minime
de substantia ꝑdicet̃. erit accidens
ut albũ homini. Quod si eqle qdẽ
sit. si; substantiale subiecto. erit dif-
finitio. Ut al' rõnale mortale.